

Arrest

nr. 198 510 van 24 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DECLERCK
Nieuwebosstraat 5
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DECLERCK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Tadzjiek van etnische origine. U bent afkomstig van het dorp Sultanpur Alya, gelegen in district Surkhrod van de provincie Nangarhar. U werkte samen met uw broer van kinds af aan in de slagerij van uw vader.

Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kende u problemen met de taliban omdat uw vader een leveringscontract had met het nationale leger. De taliban hadden verschillende malen telefonisch contact met uw vader en stuurden hem tevens een dreigbrief. In deze brief werd hem gevraagd om gif te mengen in het vlees om zo het leger te doden.

Tijdens het Eid-festival werd uw broer na een levering in Khogiani gedood door de taliban. Drie dagen later besloot uw vader dat het te gevaarlijk was voor u om te blijven en besloot hij dat u het land diende te verlaten.

U reisde naar België waar u op 19 november 2015 aankwam. U diende een asielaanvraag in op 4 december 2015.

Na uw aankomst in België verdween uw vader. U heeft tot op heden niets meer van hem vernomen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een contract neer voor de levering van vlees, een aangifte met betrekking tot de problemen, een attest van het leger, een dreigbrief, 2 foto's, een microchip en een enveloppe. Tot slot overhandigt u een kopie van uw taskara.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 15 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De kopie van de taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS mag van u bovendien correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er moet immers worden vastgesteld dat uw verklaringen inzake uw beweerde regio van herkomst niet overtuigen. Vooreerst slaagt u er niet in om duidelijk te situeren wanneer nieuwjaar in Afghanistan wordt gevierd. Wanneer het CGVS hier naar informeert antwoordt u dat jullie het Newroz noemen (CGVS, p.4).

Wanneer u vervolgens gevraagd wordt in welke maand nieuwjaar gevierd wordt stelt u de maanden van het jaar niet te kennen omdat u nooit naar school geweest bent (CGVS, p.4). Er kan echter zelfs van een niet-opgeleid persoon worden verwacht dat hij het begin van de kalender die in de maatschappij waarbinnen hij functioneert in voege is, kent. Vreemd genoeg bleek u later tijdens het gehoor wel in staat om op vraag van het CGVS alle maanden van het jaar vlot op te sommen (CGVS, p.18). De vaststelling dat u er ondanks uw bewering de Afghaanse maanden van het jaar niet te kennen toch in slaagt deze in chronologische volgorde te citeren wijst op een ingestudeerd karakter van uw kennis met betrekking tot de Afghaanse kalender.

Naast de vaststelling dat uw kennis van de Afghaanse kalender niet overtuigt, blijkt ook uw kennis van uw regio van herkomst beperkt. Door het CGVS gevraagd naar de naam van de door u vermelde brug van Shamshapur stelt u dat deze de brug van de rivierbedding genoemd wordt (CGVS, p.5). Dit strookt echter niet met informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het administratief dossier, en waaruit blijkt dat deze brug, die in 2009 werd afgewerkt, genoemd werd naar Shaheed Walaswal Abdul Jabar Durrrani. Verder slaagt u er niet in om de dorpen Kairabad en Fatehabad correct te situeren ten opzichte van Jalalabad. Zo stelt u verkeerdelijk dat u indien u vanuit Sultanpur Alya naar Jalalabad gaat eerst Khairabad en dan Fatehabad kruist (CGVS, p.13). Verder dient u het antwoord schuldig te blijven op de vraag of er dorpen liggen tussen Sultanpur en Fatehabad (CGVS, p.13). Dit gebrek aan kennis is bevreemdend gezien de nabijheid van de bevroegde dorpen. Verder doet uw verklaring inzake de afwezigheid van een clinic in Sultanpur vragen rijzen over uw vermeende herkomst aangezien uit informatie van het CGVS blijkt dat er wel degelijk een clinic is in Sultanpur (CGVS, p.16).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst uit Sultanpur wordt verder ondergraven door de bijzonder vage verklaringen die u inzake bepaalde gebeurtenissen in uw regio aflegt. Wanneer u wordt gevraagd of er iets met de waterkanalen in Sultanpur gebeurde en of ze wijzigingen hebben ondergaan verwijst u kort naar de rivierbedding en de brug van het dorp Shamshapur (CGVS, p.17). Dit is opmerkelijk gezien het CGVS over informatie beschikt, welke werd toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat er in 2013 uitvoerige verbeteringen werden uitgevoerd aan de waterlopen van uw dorp, hetgeen tevens resulteerde in een aanzienlijke toename van de landbouwproductie. Gevraagd naar natuurrampen stelt u vervolgens dat de rivierbedding bij hevige regen vol water stroomt doch dat u niet meer weet of er iets als een overstroming plaatsvond is in het verleden (CGVS, p.17). Wanneer het CGVS u daarop vraagt een overstroming met schade te omschrijven komt u niet verder dan te stellen dat het misschien drie of vier jaar geleden is, dat er huizen vernield zijn doch eindigt u met de vaststelling dat u het niet meer weet en dat er niets gebeurd is met jullie huis (CGVS, p.17). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de provincie Nangarhar in augustus 2013 getroffen werd door een zware overstroming waarbij er hulp vanuit verschillende humanitaire organisaties werd voorzien aan onder andere het district Surkhrod. Wanneer het CGVS informeert naar aardbevingen in uw regio antwoordt u laconiek dat u geen aardbevingspecialist bent en dat het gebeurt (CGVS, p.17). Bijkomend verwijst u naar het feit dat u analfabeet bent (CGVS, p.17). Wanneer het CGVS u er op wijst dat u niet dient gestudeerd te hebben om een aardbeving te ervaren en nogmaals informeert naar een dergelijke gebeurtenis in uw regio stelt u dat u in Gamberi zat en dat u er niet over nadacht (CGVS, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, tevens toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er in april 2013 een zware aardbeving plaatsvond in Nangarhar waarbij er 14 doden en 76 gewonden vielen en meer dan 3.900 huizen werden vernield. Zelfs van een persoon die verklaart ongeschoold te zijn kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen met betrekking tot dergelijke gebeurtenissen. Ook het feit dat u op het moment van de natuurrampen in Gamberi verbleef verklaart uw gebrek aan kennis over bovenstaande gebeurtenissen niet. Gezien de omvang en ernst van de overstroming en de aardbeving in uw regio van herkomst mag er logischerwijze van u verwacht worden dat u hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen.

Overigens moet er met betrekking tot uw verklaringen over uw opleidingsniveau en dat van uw vader worden gewezen op elementen die hieromtrent ernstige twijfels doen ontstaan. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over het opleidingsniveau van uw vader. U verklaart voor het CGVS dat uw vader het document dat u neerlegt ter staving van uw asielaanvraag gelezen heeft (CGVS, p.11). Even later stelt u dan weer dat uw vader analfabeet is (CGVS, p.18). Verder legt u een aangifte neer die door uw vader eigenhandig is opgemaakt. Deze vaststellingen doen niet enkel twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw algemene familiale leefomstandigheden maar zaaien tevens twijfel over uw eigen beweerde ongeletterdheid (CGVS, p.6). Deze twijfels worden versterkt door uw verklaringen dat u niet enkel vloeiend Dari maar ook Pasjtoe spreekt en sinds uw aankomst in België heeft leren lezen en schrijven in het Nederlands (CGVS, p.5-6).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surkhrod heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Inzake de aangifte uw vader moet worden vastgesteld dat dit document werd opgesteld in het kader van uw asielaanvraag en heeft bijgevolg een subjectief karakter waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert wat betreft uw asielrelaas. Aangaande de microchip en de voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie niet als een bewijs kunnen worden aanzien. Wat betreft de taskara, het contract, het attest van het leger en de dreigbrief dient te worden vastgesteld dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat de door u neergelegde documenten betreft dient tot slot te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan

bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/2 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat hij iedere medewerking heeft verleend aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Volgens hem verliest het CGVS uit het oog dat hij niet kan lezen of schrijven en nooit enige opleiding heeft genoten, zodat het naar zijn mening niet hoeft te verbazen dat hij niet op alle gedetailleerde vragen over de geografie, politiek, economie en dergelijke kan antwoorden.

Betreffende het Afghaanse Nieuwjaar stelt verzoeker in de veronderstelling te zijn geweest dat hem enkel werd gevraagd wat de naam van dit Nieuwjaar was, hetgeen hij naar zijn mening correct heeft beantwoord. Hij wist niet dat hem ook werd gevraagd om de maand aan te duiden waarin deze feestdag plaatsvindt, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat hij kon aanduiden dat het nieuwe jaar betrekking had op het Zaid Ali Pacha-schrijn. Hij merkt op dat zijn Afghaanse nationaliteit nooit in twijfel werd getrokken en acht daarom dat het geen steek houdt te concluderen dat hij de maanden heeft ingestudeerd. Dit is volgens hem een vraag die iedere Afghaan kan beantwoorden zonder voorafgaande studie. Hij wijst er ook op dat het Pashtou en het Dari talen zijn die in zijn regio worden gesproken. Hij merkt tevens op dat hij daarnaast op vrij gedetailleerde wijze informatie heeft verstrekt met betrekking tot andere feestdagen die in zijn regio worden gevierd.

Vervolgens stelt verzoeker dat het niet ongebruikelijk is, ook in andere streken en regio's (ook in België), dat een plaats, gebouw of brug in de volksmond anders wordt genoemd dan de officiële naam. Indien men dit samen leest met zijn analfabetisme mag zijn antwoord niet verwonderen, aldus verzoeker. Hij meent dat het CGVS zeer hoge verwachtingen heeft "die onmogelijk kunnen worden ingelost door een (op dat moment) minderjarige, alleenstaande, ongeletterde en ongeschoolde jongeman".

Hij stelt ook dat *“rekening dient te worden gehouden met het gegeven dat de Afghaanse administratie (als failed state) nauwelijks controle over dit deel van het grondgebied heeft, en dergelijke benamingen vooral op papier bestaan maar weinig betekenis hebben voor de lokale bevolking”*. Hij merkt op dat hij zeer gedetailleerde informatie heeft verstrekt met betrekking tot zijn regio en stad van herkomst en waarmee in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen over zijn falen om dorpen te situeren in zijn regio van herkomst, wijst verzoeker erop dat hij zijn hele leven in Sultanpur Alya heeft gewoond en in Gamberi werkte, dat hij slechts uitzonderlijk in Jalalabad is geweest en dat het gezien zijn jonge leeftijd, het volledige gebrek aan opleiding en de schrijnende socio-economische omstandigheden van zijn familie zeer aannemelijk is dat hij nooit de precieze ligging van een aantal dorpen heeft leren kennen. Hij stelt nooit in Fatehabad of enig ander omliggend dorp te zijn geweest. Hij wijst er tevens op dat uit *“het verslag van de zitting”* niet blijkt dat het CGVS hem heeft *“geduid en geconfronteerd op enige tegenspraak”*.

Verder voert verzoeker aan dat hij op het moment van de aardbeving in zijn regio *“slechts een dertiental jaar oud”* was en acht hij het zeer aannemelijk dat zijn ouders hem hebben afgeschermd van de impact van dergelijk natuurfenomeen. Daarnaast had hij geen toegang tot media die hem deze informatie konden verschaffen, zo stelt verzoeker. Hij meent ook dat de door het CGVS aangehaalde artikels zeer vaag zijn wat betreft de omvang en impact van de vermelde rampen in zijn regio van herkomst.

Wat betreft de in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheid aangaande het opleidingsniveau van zijn vader, wijst verzoeker erop dat hij nooit met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd en dus niet de kans heeft gekregen om er een verklaring voor te geven. Hij stelt dat zijn vader wel degelijk analfabeet is en de documenten dus niet eigenhandig kon lezen; een kennis van verzoeker was wel geletterd en heeft de betreffende documenten aan hem voorgelezen waardoor ook zijn vader kennis had van de inhoud ervan, aldus verzoeker. Verzoeker stelt vast dat zijn analfabetisme louter in twijfel wordt getrokken door de ogenschijnlijke tegenstrijdigheid over het opleidingsniveau van zijn vader zonder op verdere wijze te worden gesubstantieerd.

Voorts wijst verzoeker op een aantal elementen in het gehoor die zijn relaas volgens hem verder ondersteunen:

“- een gedetailleerde omschrijving van diens métier als slager; (p. 6 e.v.)

- een gedetailleerde beschrijving van de indeling van het dorp en de ligging van het huis van Appellant; (p. 3)

- het vernoemen van alle dorpen (met naam) die tussen het subdorp van Appellant en het districtshuis gelegen zijn; (p. 4)

- een gedetailleerde omschrijving van het woon-werk verkeer, van de omgeving van de winkel van de vader van Appellant, de kostprijs van een ticket voor het openbaar vervoer; ... (p. 8 e.v.)

- een uitgebreide omschrijving van de samenstelling van de nabije militaire basis waar Appellant en diens vader aan leverden (en ook verder ondersteund wordt door het contract dat Appellant aan het CGVS heeft overhandigd); (p. 8 ev)

- een beschrijving van Mominabad en de omgeving daarrond, de ligging van Ahmadzai, ... (p. 4), het omschrijven en situeren van scholen in Sultanpur (p. 13);

- de (begrijpelijke) emotionele reactie (tot het meermaals huilen toe) van Appellant wanneer hij moest vertellen over de aanslag op het leven van de broer van Appellant door de Taliban (p.12; 15 e.v.);”

Deze verklaringen worden volgens hem allemaal ondersteund door de door hem aangebrachte documenten. Hij stelt vast dat het CGVS nooit een controle heeft uitgeoefend op deze documenten, zowel wat de authenticiteit als de integriteit ervan betreft, en enkel verwijst naar de informatie in verband met corruptie en valse documenten in Afghanistan. Hij stelt ook dat het CGVS onvoldoende rekening hield met zijn profiel: *“Appellant was op het moment dat hij Afghanistan verliet een kwetsbare minderjarige, ongeschoold en alleenstaand”*.

Verder merkt verzoeker op *“dat het CGVS, in toepassing van Art. 48/2 j° 48/3 van de Vreemdelingenwet, ertoe gehouden is het vluchtelingenstatuut toe te kennen aan mensen die slachtoffer dreigen te worden van gewelddaden en eerwraak. De beslissing van het CGVS gaat in geen geval na of er een reëel risico bestaat op ernstige schade bij terugkeer, en dit louter op een aantal misvattingen m.b.t. het relaas van Appellant. Nochtans is het CGVS hiertoe gehouden op basis van Art. 3 EVRM en de rechtspraak van het EHRM.”* Hij wijst erop dat zijn broer door de taliban werd vermoord en dat zijn familie door de taliban werd bedreigd, alsook dat hij op dit moment niet weet of zijn vader al dan niet in leven is.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker vast dat mensen afkomstig uit de provincie Nangarhar in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Hij meent dat hij niet over een reëel intern vestigingsalternatief beschikt aangezien hij niet kan terugvallen op familieleden en/of kennissen in andere regio's van Afghanistan, hetgeen in combinatie met het ontbreken van een opleiding, voor hem een obstakel vormt om zich elders in Afghanistan te kunnen vestigen.

2.2. Stukken

Per faxbericht van 19 december 2017 en ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met stukken neer (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10). Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van de stukken die op 19 december 2017 per faxbericht werden overgemaakt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Sultanpur Alya in het district Surkhrod van de Afghaanse provincie Nangarhar aangezien (i) hij Nieuwjaar niet duidelijk kan situeren in de Afghaanse kalender, waardoor ook zijn kennis van de maanden van deze kalender een ingestudeerd karakter heeft; (ii) hij de correcte naam van een in 2009 afgewerkte brug niet kent; (iii) hij twee dorpen niet correct weet te situeren ten opzichte van de stad Jalalabad; (iv) zijn verklaringen over een kliniek in Sultanpur onjuist zijn; (v) hij geen weet heeft van uitvoerige verbeteringen aan de waterlopen in zijn voorgehouden regio van herkomst; (vi) hij geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over een recente aardbeving en overstroming in zijn voorgehouden regio van herkomst; (vii) het voorgehouden analfabetisme van hem en zijn vader niet geloofwaardig zijn gelet op (a) zijn tegenstrijdige verklaringen over het opleidingsniveau van zijn vader en (b) het feit dat hij vloeiend Dari en Pashtou spreekt en sinds zijn aankomst in België heeft leren lezen en schrijven in het Nederlands. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden regio van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die er zich volgens verzoekers verklaringen zouden hebben afgespeeld, zo wordt in de bestreden beslissing geoordeeld. Tevens wordt in de bestreden beslissing gewezen op de beslissing van de Dienst Voogdij ten aanzien van verzoeker, waaruit blijkt dat hij niet minderjarig was ten tijde van het gevoerde medisch onderzoek. Tot slot wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van een aantal blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Aangaande verzoekers leeftijd dient vooreerst vastgesteld dat uit de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13) blijkt dat verzoeker ten tijde van het gevoerde medisch onderzoek op 22 december 2015 een minimumleeftijd werd toegekend van 21,3 jaar waarbij wordt opgemerkt dat zijn werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt. Aangezien verzoeker verklaarde uit Afghanistan te zijn vertrokken ongeveer twee maanden voor zijn aankomst in België op 19 november 2015 (administratief dossier, stuk 18, verklaring 31), was hij reeds minstens 21 jaar oud toen hij Afghanistan verliet.

Desalniettemin stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat hij op het moment dat hij Afghanistan verliet (p. 6) en zelfs op het moment van het gehoor op 20 januari 2017 (p. 4) nog minderjarig was. Aldus volhardt verzoeker in zijn bedrieglijke verklaringen over zijn leeftijd, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Daarenboven wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij ten tijde van de aardbeving in zijn voorgehouden regio van herkomst, die volgens de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') plaatsvond in april 2013, "*slechts een dertiental jaar oud*" was (p. 5), terwijl hij toen in werkelijkheid minstens reeds 18 jaar oud was. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat de door verzoeker voorgelegde taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de vaststellingen met betrekking tot zijn leeftijd niet kan wijzigen, gelet op de relatieve bewijswaarde van Afgaanse documenten zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') in verband met corruptie en valse documenten in Afghanistan. Documenten hebben bovendien slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibele en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen te herstellen. Gezien het voorgaande kan bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Vervolgens dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Sultanpur Alya in het district Surkhrod van de Afgaanse provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt. Waar verzoeker erop wijst dat hij niet kan lezen of schrijven en nooit enige opleiding heeft genoten, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat aan verzoeker niet dermate gedetailleerde of moeilijke vragen over zijn voorgehouden regio van herkomst werden gesteld dat een laaggeschoolde persoon die beweert zijn hele leven in deze regio te hebben gewoond en die bovendien reeds meerderjarig was toen hij deze regio verliet (zie *supra*) er niet op een coherente en doorleefde manier op zou kunnen antwoorden. Aangaande verzoekers opleidingsniveau wordt er in de bestreden beslissing bovendien terecht opgemerkt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht gezien (i) zijn tegenstrijdige verklaringen over het opleidingsniveau van zijn vader, (ii) het feit dat hij vloeiend zowel Pashtou als Dari spreekt, en (iii) het feit dat hij sinds zijn aankomst in België heeft leren lezen en schrijven in het Nederlands. Waar verzoeker dienaangaande in onderhavig verzoekschrift opmerkt dat hij niet werd geconfronteerd met "*deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid*" betreffende het opleidingsniveau van zijn vader en dus ook de kans niet heeft gehad er een verklaring voor te geven, dient erop gewezen dat verzoeker middels de devolutieve werking van onderhavig beroep alsnog de kans heeft een verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheid. Hij slaagt hier evenwel niet in. Verzoeker stelt immers dat zijn vader wel degelijk analfabeet is, maar dat een kennis van verzoeker aan zijn vader de documenten heeft voorgelezen waardoor zijn vader van de inhoud ervan op de hoogte kwam. Dit betreft evenwel louter een blote *post factum*-verklaring die duidelijk tot stand kwam wegens reflectie na confrontatie met bestreden beslissing en die bovendien zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het CGVS eens te meer tegensprekt. Tijdens dit gehoor verklaarde verzoeker immers niet enkel dat zijn vader het contract heeft gelezen, maar ook dat zijn vader het contract schreef (gehoorverslag CGVS, p. 10). Nergens maakte verzoeker melding van een kennis die hem het contract voorlas en dat zijn vader daardoor op de hoogte kwam van de inhoud ervan. Dat verzoeker later tijdens zijn gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 18) en in onderhavig verzoekschrift beweert dat zijn vader analfabeet is, is dan ook niet in overeenstemming te brengen met het voorgaande. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over het opleidingsniveau van zijn vader, zet bovendien de geloofwaardigheid van zijn eigen opleidingsniveau op de helling, temeer daar hij tevens verklaart vloeiend Dari en Pashtou te spreken en sinds zijn aankomst in België te hebben leren lezen en schrijven in het Nederlands (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6).

Er kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat iemand die beweert geen enkele opleiding te hebben gehad in zijn land van herkomst en bij aankomst in België analfabeet te zijn, er niet in slaagt om op minder dan anderhalf jaar tijd (aankomst in België op 19 november 2015 – gehoor op het CGVS op 20 januari 2017) te leren lezen en schrijven in een taal die voor hem compleet vreemd is. Gezien het geheel van wat voorafgaat kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden analfabetisme en/of gebrek aan opleiding in zijn land van herkomst.

Waar verzoeker verder aanvoert dat hij in de veronderstelling was dat hem enkel werd gevraagd wat de naam van het Afghaanse Nieuwjaar was, kan hij geenszins worden gevolgd. In het gehoorverslag valt immers te lezen als volgt:

“- Wanneer viert u het nieuwe jaar?

We noemen het Nowruz.

- Weet u in welke maand het valt?

Ik weet alleen dat als het nieuwe jaar begint het Nowruz ik ben nooit naar school geweest dus ik ken de namen van de maanden niet.” (eigen onderlijning) (gehoorverslag CGVS, p. 4).

Hieruit blijkt dat verzoeker helemaal niet in de veronderstelling kon zijn dat enkel werd gevraagd wat de naam van het Afghaanse Nieuwjaar is; deze vraag werd hem niet eens gesteld. Dat verzoeker het Zaid Ali Pasha-schrijn vermeldde, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verder kan niet worden ingezien waarom iemand wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwijfeld, de maanden van de Afghaanse kalender niet zou kunnen instuderen. Het is immers perfect mogelijk om met de Afghaanse nationaliteit elders in de wereld op te groeien waar geen gebruik wordt gemaakt van de Afghaanse kalender.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat het niet ongebruikelijk is, ook in andere streken en regio's en ook in België, dat een plaats, gebouw of brug in de volksmond een andere naam heeft dan de officiële naam, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring. Nergens doorheen zijn gehoor verklaarde verzoeker immers dat de door hem opgegeven naam voor de brug in zijn voorgehouden regio van herkomst, zijnde “de brug van de rivierbedding”, de naam is die in de volksmond voor deze brug wordt gebezigd, noch brengt hij enig stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat dit het geval is. Evenmin kan hij worden gevolgd waar hij stelt dat dergelijke officiële benamingen enkel op papier bestaan en voor de lokale bevolking weinig betekenis hebben omdat “*de Afghaanse administratie (als failed state) nauwelijks controle over dit deel van het grondgebied heeft*”, aangezien hij ook hiervan geen enkel stuk ter staving voorlegt en het dus louter een blote bewering betreft. Aangaande de dorpen Khalrabad en Fatehabad komt verzoeker niet verder dan te wijzen op zijn analfabetisme en gebrek aan opleiding, waaromtrent hoger reeds werd geoordeeld dat er geen geloof aan kan worden gehecht (zie *supra*). Verder laat hij na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze de voorgehouden schrijnende socio-economische omstandigheden van zijn familie hem zouden verhinderen de voormelde dorpen op correcte wijze te kunnen situeren. Het feit dat hij er zelf nooit geweest is, staat er evenmin aan in de weg dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij een gedetailleerde en doorleefde kennis heeft van de onmiddellijke omgeving van het dorp waar hij beweert zijn hele leven te hebben gewoond, temeer daar hij wel degelijk zou hebben gereisd in zijn voorgehouden regio van herkomst daar hij in onderhavig verzoekschrift zelf opmerkt dat hij uitzonderlijk in Jalalabad is geweest. Dat hij tijdens het gehoor niet werd geconfronteerd met zijn verklaringen daaromtrent, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Bovendien wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gewezen op verzoekers onjuiste verklaringen over de kliniek in het dorp Sultanpur.

Betreffende de overstromingen en aardbevingen in zijn voorgehouden regio van herkomst, haalt verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij ten tijde van de aardbeving in april 2013 slechts “*een dertiental*” jaar oud was. Hoger werd reeds gewezen op de ongeloofwaardigheid van deze bewering (zie *supra*). Dat zijn ouders hem zouden hebben willen afschermen van “*dergelijke natuurfenomenen*”, is niet enkel een loutere *post factum*-verklaring waarvan hij tijdens zijn gehoor geen enkele melding maakte, maar kan hoe dan ook niet als een afdoende verschoning voor zijn gebrekkige en foutieve verklaringen over deze natuurrampen worden beschouwd, aangezien bezwaarlijk kan worden ingezien hoe ouders hun zoon van dergelijk alomtegenwoordig natuurgeweld zouden kunnen afschermen zonder de regio van dit natuurgeweld te verlaten. De informatie in het administratief dossier betreffende deze natuurrampen (zie map 'Landeninformatie') is wel degelijk duidelijk wat betreft de omvang en de impact ervan in verzoekers voorgehouden regio van herkomst. Zo wordt er gewezen op hulp van verschillende humanitaire organisaties na een zware overstroming in augustus 2013 en 14 doden, 76 gewonden en 3900 vernielde huizen na een aardbeving in april 2013. Verzoeker brengt zelf geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat deze door verweerder gehanteerde informatie onjuist zou zijn.

Waar verzoeker een aantal elementen opsomt in zijn verzoekschrift (p. 5-6) die hij volgens hem wel correct kon weergeven, dient er vooreerst op gewezen dat dit alle elementen betreffen die door studie of door overdracht van derden geweten kunnen zijn. Bovendien doen deze elementen op zich geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De motiveringsplicht in hoofde van het CGVS en de Raad behelst geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling op te nemen.

Aangaande de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij stelt deze documenten enkel worden afgewezen door op algemene wijze te verwijzen naar de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten wegens het veelvuldig voorkomen van corruptie en valse documenten in Afghanistan:

“De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Inzake de aangifte uw vader moet worden vastgesteld dat dit document werd opgesteld in het kader van uw asielaanvraag en heeft bijgevolg een subjectief karakter waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert wat betreft uw asielrelaas. Aangaande de microchip en de voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie niet als een bewijs kunnen worden aanzien. Wat betreft de taskara, het contract, het attest van het leger en de dreigbrief dient te worden vastgesteld dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat de door u neergelegde documenten betreft dient tot slot te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”

Er dient op gewezen dat dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Aangezien in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat verzoeker zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Sultanpur Alya in het district Surkhrod van de Afghaanse provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt (zie *supra*), wordt tevens terecht geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die er zich volgens verzoeker hebben afgespeeld, zijnde de moord op zijn broer, de bedreigingen ten aanzien van zijn familie en de verdwijning van zijn vader. De stukken die verzoeker per faxbericht en ter terechtzitting bijbrengt (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10) doen aan het voorgaande geen afbreuk. Wat betreft de vergunningen van zijn vader en zijn broer (stuk 4 bij de aanvullende nota) dient vooreerst vastgesteld dat geen van beide kaarten een geldigheidsdatum vermelden, hetgeen nochtans redelijkerwijze kan worden verwacht voor een vergunning waarmee toegang kan worden verkregen tot een militaire basis. Daarenboven hebben beide kaarten hetzelfde registratienummer (453), terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat twee aparte vergunningen voor twee verschillende personen een afzonderlijk registratienummer zouden hebben. Mede gelet op de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en valse documenten in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') en gezien de ondersteunende werking van documenten in het asielcontentieux, zijn deze kaarten dan ook niet van aard zijn afkomst noch zijn asielrelaas alsnog aannemelijk te maken. De algemene informatie van “*Wikipedia*” over het legergarnizoen in Ghamberi doet op zich evenmin afbreuk aan het voorgaande. Aangaande de foto's (stukken 6 en 7 bij de aanvullende nota) dient erop gewezen dat foto's slechts een relatieve bewijswaarde hebben, gelet op de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden. Er kan uit deze foto's overigens niet worden afgeleid waar of wanneer ze werden gemaakt en aldus zijn ze evenmin van aard verzoeker herkomst en asielrelaas alsnog aannemelijk te maken. De leveringsbon (stuk 8 bij de aanvullende nota) bevat evenmin informatie die verzoekers herkomst zou kunnen aantonen. Aangaande de ziektebriefjes (stuk 9 bij de aanvullende nota) dient vastgesteld dat deze door gelijk wie kunnen zijn opgesteld, temeer gelet op de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en valse documenten in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie'). Bijgevolg herstellen deze ziektebriefjes evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst uit Sultanpur. De envelop (stuk 10 bij de aanvullende nota) toont enkel aan dat verzoeker post ontving uit Afghanistan.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Sultanpur Alya in het district Surkhrod van de Afghaanse provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER